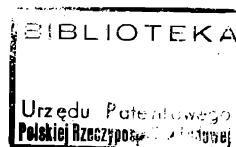


25 listopada 1929 r.

E04d 3/32

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 10758.

Hans Kraus
(Brumovice, Czechosłowacja).

Kl. 37 c 6.

37c 3/20

Sposób umocowania azbesto-cementowych lub innych płytek dachowych.

Zgłoszono 23 kwietnia 1928 r.

Udzielono 3 lipca 1929 r.

Pierwszeństwo: 23 kwietnia 1927 r. (Czechosłowacja).

Stosowanie miedzianych klamerki do umocowania azbesto-cementowych lub innych płytek dachowych, które to klamerki chronią dachy od uszkodzeń w czasie burzy i wichury, jest znane. Dotychczas znane klamerki składają się z kapturka, w środku którego jest umocowany gwóźdź. Gwóźdź ten przechodzi przez otwór dolnej płytki i przez przynależny otwór górnej płytki, poczem koniec gwóźdźa zostaje zaagięty. Otwory płytek posiadają zawsze większą średnicę, niż miedziany gwóźdź klamerki, przyczem jeszcze po zaagięciu gwóźdźa powstają odkształcenia otworu płytek, szczególnie płytki górnej tak, że otwór tej płytki jest wystawiony na działania atmosferyczne i wody deszczowej. Woda deszczowa spływa po płytce, przedosta-

je się do otworu i dociera do deskowania dachu.

Wynalazek dotyczy sposobu umocowania azbesto-cementowych lub innych płytek przy pomocy klamerki, których zastosowanie usuwa wszystkie wady dotychczas znanego sposobu i jednocześnie obniża koszt pokrycia dachu.

Według wynalazku zastosowany jest otwór tylko w dolnej płytce, natomiast zupełnie niema otworu w górnej płytce, który mógłby podlegać działaniom atmosferycznym.

Na rysunku uwidocznione jest jako przykład wykonania umocowanie płytek dachowych, przyczem fig. 1 przedstawia płytkę a z przechodzącą klamerką w widoku i w przekroju; fig. 2 uwidocznia trzy

razem zestawione płytki a , b , c , przyczem płytki a , c są połączone ze sobą przechodzącą i zagiętą klamerką; fig. 3 przedstawia zestawione te same trzy płytki a , b , c , przyczem płytki a , c są połączone ze sobą przechodzącą i drugi raz zagiętą klamerką; fig. 4 przedstawia klamerkę w postaci początkowej oraz zgiętej w kształcie litery S w naturalnej wielkości.

Płytki a , b , c posiadają otwory e_1 , e_2 , które służą do przygwożdżenia ich do deskowania dachu. Otwory f_1 i f_2 służą do przeprowadzenia klamerki d (fig. 1). Klamerka d przechodzi np. przez otwór f_2 płytki a i jest poziomo zagięta, poczem płytkę b dostawia się do płytki a i obie płytki a i b zostają przez trzecią płytkę c w ten sposób nakryte, aby pokrycie było możliwie najbardziej wykorzystane. Przytem krawędź płytki c leży na zgiętym końcu klamerki d (fig. 2). Na fig. 3 poziomo zgięty koniec klamerki (według fig. 2) jest jeszcze raz zgięty w kształcie litery S (fig. 4).

Po drugim zgięciu klamerki d , płytka c jest całkowicie zabezpieczona od zerwania bez potrzeby zastosowania otworu w płycie c .

Sposób umocowania według wynalazku posiada dalsze zalety, mianowicie: spływająca na płytkę c woda deszczowa, nie znajdując na powierzchni dachu żadnego otworu, ścieka kroplami po krawędzi płytki na dolną płytkę i t. d.; następną zaletą jest to, że płytki opierając się na klamerkach nie dochodzą do siebie szczelnie, przez co z jednej strony usunięte jest

włoskowate (kapilarne) działanie wody deszczowej oraz wskutek nieco przewiewnego zestawienia płytek dachowych szybsze ich osuszenie, dzięki czemu zapobiega się tworzeniu w szczelinach pleśni i t. d. Poza tem zaletą jest jeszcze to, że klamerka, według wynalazku, jest o wiele prostsza, daje się wykonać w łatwy sposób z drutu miedzianego i jest znacznie tańsza od dotychczas znanych. Dalszą zaletą jest także ułatwienie pracy przy usuwaniu płytek lub przy przekryciu dachu, ponieważ przez proste odgięcie wygiętej w kształcie litery S klamerki daje się ona przy pomocy narzędzi usunąć z zewnątrz, przyczem nie przeszkadza kapturek, jak np. w dotychczas znanych klamerkach. Wreszcie umocowanie płytek jest lepsze, o ile klamerka utrzymuje płytkę z obu stron.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób umocowania azbesto-cementowych lub innych płytek dachowych, znamieny tem, że otwory (f_1 , f_2) dla klamerki (d) dolnej płytki (a) są nakryte krawędzią górnej płytki (c), przyczem płytka ta jest zabezpieczona przed zerwaniem zapomocą klamerki (d), wygiętej w kształcie litery S i przechodzącej przez otwór dolnej płytki, dzięki czemu pomiędzy dolną i górną płytką tworzy się niewielka szczelina.

Hans Kraus.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

